

תת"ע 5505/12/20 - אוסאמה דוויק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5505-12-20 מדינת ישראל נ' דוויק
תיק חיצוני: 41212813640

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	אוסאמה דוויק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 5.1.2021.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 41212813640 המייחס לו עבירה של עקיפה או ניסיון לעקיפה או הסטת הרכב על מנת לעקוף רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצדו הימני קו קטעים בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 26.11.2020.

הדין בעניינו של הנאשם נקבע לתאריך 5.1.2021.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 30 ימים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא יכול היה להופיע לדיון בשל שהייתו בבידוד עקב חשיפה לחולה קורונה מאומת. המבקש טען כי היה בקשר עם עורך דין ממנו ביקש לדחות את מועד הדיון וכי הוא הופתע שהדיון לא נדחה. לטענת המבקש קיים לזכותו סיכוי גבוה לקבלת הגנתו.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקש זומן כדין ובחר שלא להתייצב לדיון מבלי שביקש מבית המשפט להיעדר מהדיון ומבלי שקיבל אישור לכך ומשכך אין לו אלא להלין על עצמו.

לטענת המשיבה, מעיון בתיק בית המשפט אין יפוי כוח מטעמו של עורך הדין שלגביו נטען כי התבקש לדחות את מועד הדיון או יפוי כוח של כל עורך דין אחר.

המשיבה הוסיפה כי הפסילה שהושתה על המבקש אינה חורגת ממתחם הענישה בנסיבות דומות ולנהג בעל ותק נהיגה כשלו ומשכך אף אין מדובר בעיוות דין שייגרם למבקש מדחיית הבקשה.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מתאריך 29.12.2009 נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין והוא ידע על מועד הדיון שנקבע בעניינו.

טענתו של המבקש לפיה שהה בבידוד בשל חשיפה לחולה קורונה מאומת נטענה בעלמא ללא ביסוס ולא נתמכה באסמכתאות.

גם טענתו של המבקש לפיה ביקש מעורך דין מטעמו לדחות את מועד הדיון בשל שהייתו בבידוד נטענה בעלמא ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה ובכלל זה, תצהיר מטעם המבקש, יפוי כוח לעו"ד שאת שירותיו שכר לצורך דחיית הדיון או תצהיר מטעמו של עורך הדין.

המבקש אף לא פירט בבקשתו מה עשה על מנת לברר האם בקשתו לדחיית מועד הדיון הוגשה והאם ניתנה החלטה המתירה לו להיעדר מהדיון, שכן אם היה עושה כן היה מגלה כי בקשה כזו לא הוגשה מעולם.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

טענת המבקש לפיה לזכותו סיכוי גבוה לקבלת הגנתו על-ידי בית המשפט, נטענה בכלליות, ללא פירוט או אסמכתאות.

על-פי ההלכה, אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004). כפירתו של המבקש במיוחד לו הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה והוכחתה.

לפיכך, אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.